

Sygn. akt VI U 1972/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st.sekr.sąd. Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 27 czerwca 2014 r., znak: (...)

w sprawie: W. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej W. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności pracy od 1 czerwca 2014 r. do 30 czerwca 2017 r.,

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. Akt VIU 1972/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 czerwca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonej W. P. z dnia 19 maja 2014 roku odmówił przyznania wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 czerwca 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołując się na artykuł 57-y ustęp 1-y, artykuł 12-y i artykuł 107-y Ustawy oraz artykuł 61-y Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25 czerwca 2014 roku ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. A zatem brak było prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 czerwca 2014 roku. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się zmiany decyzji i przyznania jej renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Ubezpieczona w uzasadnieniu odwołania wskazywała, że lekarz orzecznik w orzeczeniu z 4 czerwca 2014 roku ustalił jej częściową niezdolność do pracy do 30 czerwca 2017 roku. I dopiero komisja lekarska stwierdziła, iż nie jest ona niezdolna do pracy. Ubezpieczona powoływała się na swój stan zdrowia, wskazywała, że w 2001 roku miała amputowaną prawą pierś z powodu raka i po przeprowadzonym leczeniu chemio i radioterapią przebywała na rencie. Podnosiła, iż w dalszym ciągu odczuwa przewlekły ból szyjno-barkowy oraz skurcze w miejscu amputacji. A ponadto wskazywała, że leczy się z powodu zaburzeń psychiatrycznych i pozostaje na leczeniu farmakologicznym. Z uwagi na chorobę psychiczną nie może realizować zawodo..., się zawodowo, gdyż nie może pracować zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami,

jako pracownik umysłowy, to jest referendarz. A obecnie podjęła pracę w ochronie. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczona W. P. w okresie od 3 stycznia 2002 roku do 31 stycznia 2004 roku pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a w okresie od 1 lutego 2004 roku do 31 maja 2014 rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ubezpieczona urodziła się (...). Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy ubezpieczona jest nadal niezdolna do pracy od dnia 1 czerwca 2014 roku, albowiem z dniem 31 maja 2014 roku u..., ustало jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Zaskarżoną decyzją z dnia 27 czerwca 2014 roku, organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do renty na dalszy okres, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 25 czerwca 2014 roku, w którym ustalono, iż nie jest ubezpieczona niezdolna do pracy. Wcześniej lekarz orzecznik ZUS w ramach przedmiotowego postępowania orzeczniczego ustalił, iż ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy do 30 czerwca 2017 roku. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w skład, którego weszli specjaliści: medycyny przemysłowej, psychiatra, onkolog i endokrynolog. Powołany w sprawie zespół biegłych sądowych rozpoznał u ubezpieczonej zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane, raka piersi prawej leczonego operacyjnie chemio i radioterapią w 2001 roku, niedoczynność tarczycy z wyrównan..., wyrównaną lekiem substytucyjnym. Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo lekarskich i poznan..., zapoznaniu się z dokumentacją lekarską zebraną w aktach sprawy, ubez..., powołany w sprawie zespół biegłych ustalił, iż stan zdrowia ubezpieczonej upośledza jej sprawność organizmu w stopniu powodującym nadal okresową częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Przyczyną tej niezdolności jest, według biegłych, stan układu psychicznego. Od 2008 roku ubezpieczona leczy się psychiatrycznie, pomimo leczenia brak jest poprawy funkcjonowania. U orzekanej stwierdzono nastrój i napęd psychoruchowy nieco obniżony z obniżonymi funkcjami uwagi i pamięci, i okresowymi myślami rezygnacyjnymi. Stąd biegli wskazali, że przeciwwskazana jest praca wymagająca dyspozycyjności, biegłej, systematycznej oceny i nabywania nowych umiejętności. Możliwe jest wykonywanie pracy po uwzględnieniu przeciwwskazań. Ubezpieczona z wykształceniem średnim zawodowym pracuje poniżej posiadanych kwalifikacji na stanowisku pracownika ochrony w zakładzie pracy chronionej, a z uwagi na stan psychiczny możliwość przekwalifikowania zawodowego jest znacznie ograniczona. Biegli nie zaobserwowali poprawy w stanie zdrowia badanej. Natomiast choroba nowotworowa przebiega bez cech wznowy, schorzenie tarczycy przebiega w okresie eutyreozы i nie stanowi również o niezdolności do pracy. W konkluzji biegli sądowi wskazali, że badana jest nadal okresowo, częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od daty ustania poprzedni..., poprzedniego świadczenia, to jest od 1 czerwca 2014 roku do 30, do czerwca 2017 roku, a przyczyną jest stan układu psychicznego. Biegli zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, natomiast nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS wskazując, iż dysponowali tymi samymi dowodami, co organ rentowy. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosił organ rentowy w piśmie procesowym z 25 czerwca 2015 roku. Z opinią biegłych na karcie sze...,15, 17 akt sprawy or..., organ rentowy kwestionował na postawie stanowiska przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS. Wskazując, iż ubezpieczona pomimo rozpoznanych przez biegłych zaburzeń depresyjnych i lękowych jest aktywna zawodowo. Pracuje w pełnym, na pełnym etacie, jako pracownik ochrony, a biegli nie wykazali cech ostrej psychopatologii, a ponadto w okresach nasilenia objawów ubezpieczona może korzystać ze zwolnień lekarskich. Dlatego organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, a po zapoznaniu się z zastrzeżeniami opinii uzupełniającej w celu odniesienia się przez biegłych do zastrzeżeń zgłoszonych w piśmie procesowym organu rentowego, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. Sąd rozpoznając niniejszą sprawę uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy wystarcza do wydania w niej stanowczego rozstrzygnięcia. Zastrzeżenia organu rentowego, ograniczył się praktycznie do lakonicznej, dwuzdaniowej wypowiedzi i do zakwestionowania opinii biegłych z powodu tego, że nie występuje u ubezpieczonej ostra psychopatologia. Zdaniem Sądu Okręgowego bie..., opinia biegłych sądowych w sposób rzetelny, merytoryczny i wszechstronny zanalizowała stan zdrowia ubezpieczonej. Wskazać, bowiem należy, że ubezpieczona posiada kwalifikacje zawodowe pracownika umysłowego. Przez wiele lat pracowała w (...), na stanowisku referenta, czy referendarza. Wskazują na to dowody zebrane w aktach rentowych, dowody z dokumentów. Biegli sądowi oc..., sporządzając własną opinię, uwzględnili te kwalifikacje zawodowe, które posiadała ubezpieczona. Stan psychiczny ubezpieczonej nie uległ poprawie w stosunku do poprzedniego postępowania orzeczniczego w okresie, gdy ubezpieczona posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Biegli sądowi stwierdzili

u badanej po 1-e, okresowe myśli rezygnacyjne, po 2-ie, obniżone funkcje uwagi i pamięci, i po 3-e, nastrój i napęd psychoruchowy nieco obniżony. Zdaniem biegłych sądowych ubezpieczona nie jest w pełni zdolna do pracy umysłowej, którą wykonywała przez wiele lat zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Organ rentowy twierdząc, iż ubezpieczona pomimo rozpoznanych przez biegłych zaburzeń depresyjnych i lękowych jest aktywna zawodowo, pracuje na pełnym etacie, jako pracownik ochrony, nie dostrzegając, iż ubezpieczona zachowuje, w ramach zachowanej zdolności do pracy zdobywa środki utrzymania pracując, jako pracownik ochrony. Praca ta nie jest zgodna z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. W ocenie Sądu Okręgowego, do stwierdzenia, wbrew stanowisku organu rentowego, częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej, nie jest konieczne wystąpienie u niej cech ostrej psychopatologii. Biegli sądowi, bowiem stwierdzili u niej tylko częściową niezdolność do pracy podkreślając, że ubezpieczona leczy się od 2000 oste..., 8-ego roku systematycznie psychiatrycznie. W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku organu rentowego, gdyż zmierzałby on tylko do przedłużenia postępowania w sytuacji, gdy mogło ono zostać merytorycznie zakończone. Zgodnie z artykułem 57-ym ustępem 1-ym renta z t..., Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki wskazane w punktach od 1 do 3 ustępu 1-ego tego przepisu, w szczególności, jeżeli jest niezdolny do pracy. W niniejszej sprawie spełnienie pozostałych przesłanek przez ubezpieczoną do nabycia prawa do renty nie było kwestionowane przez organ rentowy. Dlatego przywołać jeszcze w tym miejscu należy, iż przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po 1-e, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po 2-e, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania za, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Tak stanowi artykuł 13-y ustęp 1-y Ustawy emerytalno rentowej. Biegli sądowi wskazali, iż ze względu na stan psychiczny ubezpieczona będzie miała trudności w przekwalifikowaniu orzekając, iż jest ona częściowo niezdolna do pracy od 1 czerwca 2014 roku do czerwca 2017 roku. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znakiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego, w związku z artykułem 57-ym, 58-ym, 12-ym i 13-ym Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres orzeczony przez biegłych sądowych. Z uwagi na to, iż, jak wskazali biegli w opinii z 15 kwietnia 2015 roku oraz, jak wynika z okoliczności sprawy, organ, or..., organy orzecznicze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dysponowały tym samym materiałem dowodowym, który był także do dyspozycji biegłych sądowych, wystąpiła podstawa do orzeczenia o odpowiedzialności, o ponoszeniu odpowiedzialności przy orga..., przez organ rentowy, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a Ustawy. Wskazać, bowiem należy, że za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS odpowiedzialność ponosi organ rentowy w sytuacji, gdy biegli sądowi dysponowali tym samym materiałem lekarskim i dowodowym. Podkreślić należy, że orzeczenie lekarza orzecznika wydane w niniejszej sprawie stwierdzało częściową niezdolność do pracy, zgodnie z opinią biegłych. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.